

Α' π. Ἡμπορεῖ νὰ εἰπῆ τινὰς, ὅτι εἶναι τοιαῦτα, ἔ-

σι δύο χορδαὶ διαφόρῃ μεγέθους εἶναι ὡς αἱ διάμετροι τῶν βάσεων τῶν, ἐν ἀντετραμμένῳ λόγῳ·

13. Ἐὰν αἱ χορδαὶ εἶναι μόνου ἀνισομήκεις, οἱ χρόνοι τῶν παλμῶν εἶναι κατ' εὐθέϊαν ἀνάλογοι μὲ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παλμῶν ὅπῃ γίνεται εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, εἶναι ἐν λόγῳ ἀντετραμμένῳ τῶν μικρῶν αὐτῶν.

14. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι αἱ χορδαὶ διαφόρων μικρῶν, καὶ διαμέτρων, καὶ διαφόρως ἐκτεταμέναι, ἡμπορεῖν νὰ προσαρμοσῶσιν εἰς τρόπον ὅπῃ (συνθέττωντας τὰς προηγουμένης λόγους) οἱ χρόνοι τῶν παλμῶν νὰ εἶναι εἰς κάθε δοθέντα λόγον· αὕτη ἡ παρατήρησις εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰ ὄργανα ὅπῃ εἶναι μὲ χορδὰς, καθὼς τὸ Ἐπιπέτον, Κύμβαλον, καὶ τ' ἄλλ.

15. Ἐπειδὴ ὁ τόνος ἐνὸς σημείου, ἢ Ἦχος κλιματίζεται διὰ μέσθ τε μέτρον, καὶ διὰ τῆς ἀναλογίας τῶν παλμῶν ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα αὐτῶν, δηλ. οἱ μὲν μάλλον ζωροὶ παλμοὶ ποιεῖντες τὸν τόνον ὀξύτερον, οἱ δὲ ἥττω βαρύτερον ἔπεται, ὅτι ὁ τόνος, τῷ σημείῳ μιᾶς ὁποιασδήποτε χορδῆς, θέλει εἶναι ὀξύτερος, ἢ βαρύτερος καθὼς ἤθελεν εἶναι ἡ χορδὴ μικροτέρα, ἢ παχυτέρα, βραχυτέρα, ἢ ἐπιμηκεστέρα, πλέον ἐκτεταμένη, ἢ πλέον ἀνεμμένη.

16. Δύο Ἦχοι, ἢ καὶ περισσότεροι, ὅπῃ γίνονται ὁμοῦ, ὀνομάζονται Συμφωνία· εἰάν οἱ Ἦχοι εἶναι τῷ αὐτῷ τόνῳ, ὀνομάζονται Μονοτονία· εἰάν ἔχωσιν ὁμοῦ διαφόρους βαθμοὺς τόνων, δηλ. ὀξύν, ἢ βαρύν εὐφραίνοντες τὴν ἀκοήν, ὀνομάζονται Ἀρμονία· ἄλλως δὲ, εἶναι Κακοφωνία, ἢ Διαφωνία.